

Нікогосян Л. В.
*студент, Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ*

УКРАЇНА НА ШЛЯХУ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Україна завжди знаходилась в центрі міжнародної політики. Ідея європейської інтеграції України має глибокі історичні корені. Нині Україна є членом близько в 100 міжнародних організаціях. Її вступ до Європейського Союзу – велика національна мета. Це є пріоритетним напрямком в зовнішній політиці України. Саме тому, головною ідеєю мого дослідження є теза про те, що розширення Євросоюзу відкриває для України нові перспективи та достатньо вагомі можливості поглибити євроінтеграційну стратегію нашої держави.

Тематична актуалізація пов'язана з тим, що проблема взаємовідносин України з гігантом процесів європейської інтеграції є беззаперечна.

Мета цієї роботи – висвітлити перспективи набуття Україною членства в Європейському Союзі, та спрогнозувати можливі варіанти подальшої співпраці.

Звісно для реалізації зазначеної мети треба спочатку з'ясувати причини прагнення України до Європейського Союзу (далі ЄС):

По-перше, ЄС – це система цінностей, на які орієнтується Україна – демократія, заможність, стабільність;

По-друге, ЄС – це найбільший в світі інвестор та вплив на світовий розвиток (після США);

Головним нормативним документом, що становить основу сучасної співпраці України з ЄС, визначає її зміст та структуру, є Угода про партнерство і співробітництво, яка була підписана 14 червня 1994 р. і знаменувала собою новий етап розвитку відносин між Україною та ЄС. Хочу зазначити, що Україна одна з перших країн, з якою ЄС підписав Угоду. Після набуття чинності Угоди про партнерство і співробітництво Указом Президента України «Про затвердження стратегії інтеграції України до Європейського Союзу» від 11 червня 1998 року було визначено основні напрями інтеграційного процесу:

1. адаптація законодавства України до законодавства ЄС шляхом уніфікації та кодифікації документів;

2. економічна інтеграція та розвиток торговельних відносин між Україною і ЄС;

3. інтеграція України до ЄС у контексті загальноєвропейської безпеки;

4. політична консолідація та зміцнення демократії;

5. адаптація соціальної політики України до стандартів ЄС;

6. культурно – освітня і науково – технічна інтеграція;

7. співробітництво у галузі охорони довкілля.

Без сумніву, Європа готова до співпраці із Україною. Водночас і Україна бачить своє майбутнє в об'єднаній Європі. Для вступу в ЄС країна – кандидат повинна відповідати Копенгагенським критеріям. У червні 1993 р. Європейська Рада на своєму засіданні в Копенгагені визнала право країн Центральної та Східної Європи вступати до Європейського Союзу після виконання ними низки вимог за трьома критеріями:

1. політичного: стабільності установ, які гарантують демократію, верховенство права, дотримання прав людини та захист прав меншин;

2. економічного: дійова та конкурентоздатна ринкова економіка;

3. «членство»: зобов'язання, що випливають із факту вступу до ЄС, зокрема визнання його політичних, економічних та валютних союзів.

Останнім критерієм, який не належить до Копенгагенських, є вимога, аби всі майбутні члени узгоджували своє законодавство з Європейськими актами, також відомими як правовий доробок Європейської спільноти.

Втім ЄС лишає за собою право визначити момент, коли він буде готовий прийняти нових членів.

Хотілось би визначити подальші кроки України на шляху інтеграції до європейських структур і запропонувати своє бачення перспектив.

Досягнуто вже не мало, але Україні слід ще багато попрацювати для вирішення своїх внутрішніх проблем, бо на фоні економічної кризи, корупції, політичної нестабільності та соціальних протиріч ще протягом 5-10 років ЄС втратить інтерес до підтримки України. Держава яка є неконкурентоспроможною на європейському та світовому ринках, держава – споживач застарілої техніки та неякісних товарів, держава із низьким життєвим рівнем населення

і мінімальним рівнем свободи особистості не зможе бути рівним партнером Євросоюзу. Така держава врешті-решт перетвориться на сировинний придаток для розвинутих країнах та джерело дешевої робочої сили. Будемо сподіватися, що цей сценарій, не дивлячись на реальні його втілення, ніколи не спіткає Україну.

Звісно, досягнутий прогрес відобразився на стосунках між Україною та ЄС. ЄС надав Україні статусу країни з ринковою економікою. Він допоміг їй у процесі входження до СОТ. Почалися переговори по спрощенню візового режиму, які буде закінчено у найближчому майбутньому. Проведено аналіз перспектив створення Зони вільної торгівлі. ЄС і Україна поширили співпрацю в області спільної зовнішньої політики та політики безпеки. Насправді це тільки перші кроки України до європейської інтеграції, нашої країні належить пройти довгий і тривалий шлях.

Отже, проведений мною аналіз закладає фундамент для подальших наукових розробок і дозволяє зробити висновки. Інтеграція України до Європейського Союзу є складним і тривалим процесом, який відбувається вже 17 років і не невідомо скільки часу ще буде продовжуватися. Програми вже нині є, але хто їх виконає, насправді треба мати відповіді на питання не лише «що треба робити», але й «що можемо робити». Програма має бути реалістичною, аби реалізувати якусь політику, треба мати відповідні інструменти.

Це буде залежати в першу чергу від нашої держави – наскільки швидко вона зможе виконати всі умови ЄС, визначені для країн-кандидатів на вступ у Спільноту. Тому Україна повинна чітко і послідовно дотримуватись виконання цих умов, які визначені в її інтеграційній стратегії як основні напрями інтеграційного процесу. Хочу зазначити що Європейська інтеграція і членство в Європейському Союзі є стратегічною метою України, тому, що це є найкращим способом реалізації національних інтересів, побудови економічно розвинутої і демократичної держави, зміцнення позицій у світовій системі міжнародних відносин. Для України європейська інтеграція має велике значення, насамперед, для підвищення рівня життя, забезпечення повної зайнятості, створення нових робочих місць, подолання технічної відсталості, залучення іноземних інвестицій, постійне зростання доходів і попиту, вихід на світові ринки, захист і збереження навколишнього середовища та інші. На мою думку, для успішної інтеграції України до Євро-

союзу вона повинна інтенсивно працювати у напрямку адаптації свого законодавства, норм і стандартів до відповідних норм ЄС. Сприяти розвитку торговельних відносин з Євросоюзом та зростання економіки шляхом запровадженні спільного правового поля і єдиних стандартів у сфері конкуренції та державної підтримки виробників. Гарантувати політичну стабільності та зміцнення демократичних засад в українському суспільстві.

І саме завдяки євроінтеграційному процесу наше життя може докорінно змінитися, ми можемо досягти демократизації суспільства, захисту прав і свобод людини, введення європейських стандартів якості життя населення та його соціальної захищеності.

Оржеховська А. О.

*студент, Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького*

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ ГАРМОНІЗАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО ЗАКОНОДАВСТВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Інтеграцію України до Європейського Союзу проголошено пріоритетним напрямом зовнішньополітичного курсу держави. Основи зовнішньої політики України, механізм і тактику втілення її європейського вектору визначає низка документів, зокрема Конституція України (ст. 18); Закон України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» від 1 липня 2010 р. [2]., який підкреслює, що «з огляду на своє геополітичне становище, історичний досвід, культурні традиції, багаті природні ресурси, потужний економічний, науково-технічний та інтелектуальний потенціал Україна може і повинна стати впливовою світовою державою, здатною виконувати значну роль в забезпеченні політико-економічної стабільності в Європі. Неодмінною умовою успішної реалізації Україною своїх можливостей є її активне і повномасштабне входження до світового співтовариства»[1].

Ключовим елементом успішної євроінтеграції України є досягнення певного рівня узгодженості українського законодавства із правовими нормами ЄС. Зближення законодавства України із сучасною європейською системою права забезпечить розвиток політичної, підприємницької, соціальної, культурної активності грома-